

Tiendeerne, men man maa huske paa, at ogsaa Kirkerne's Udbidelse paahviler dem. Det blev ikke nævnet af den ærede Minister, men vi have dog nylig med Hensyn til 2 Kirker, som Staten enten ligesom eier som Domæneeier, eller som eies af vedkommende Fond, maattet efterkomme Krav, idet vi t. Ex. for at undgaa Forpligtelsen til at udvide L yngby Kirke have maattet deltage i at opføre et Kapel ved Taarbæk, ligesom ogsaa en af Universitetet eiet Kirke paa Amager har faaet et betydeligt Tilskud paa Grund af den Forpligtelse, der paahviler Universitetet som Tiendeeier. Foruden det, der blev nævnt af den ærede Minister, er der altsaa endnu en Omstændighed, som gjør, at det er yderst vanskeligt at vide, hvilke Byrder der kan fordres baarne af dem, som have Kirketienden, og jeg maa derfor antage, at det ogsaa med Hensyn til den vil være yderst vanskeligt at give nogen hensigtsmæssig Lov, thi naar man ikke kan have Klarhed i det Slags Spørgsmaal, men udsætter enten Kommunen eller Staten for at lide Tab, skal man ikke indlade sig paa saadanne Transaktioner. — Naar vi dernæst komme til Kongetienden, blev der af det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgkreds (Seaventus) med Rette gjort opmærksom paa, at den jo efterhaanden er bleven en ganske simpel Eiendomsgegenstand, som man aldeles ikke behøver Statens Mellemkomst for at faae afløst, hvorefter man kan overlade til de Vedkommende indbyrdes at affinde sig i den Henseende. Med Hensyn til alle tre Tiender synes det mig derfor, at Loven er umødvendig, med Hensyn til Kirketienden, at den er farlig og med Hensyn til Præstetienden, at den er ubetimelig. Det blev igaar af den ærede Minister antaget, at det dog er heldigt, at et Lovforslag af denne Art er fremkommet, fordi man kan sige, at Almenvellet kræver Afløsning af den Slags Byrder, og den ærede Minister yttrede for at paapege dette, saavidt jeg opfattede ham, at det var gaaet over i den almindelige Bevidsthed, at det Slags Byrder, uafviselige Hæftelser af den Art, ikke burde paahvile Jorden. Jeg maa sige, at det undrede mig igaar at høre, at dette skulde være en Anskuelse, som saaledes var trængt ind i den almindelige Bevidsthed.

Jeg tror, at det er en farlig Anskuelse, thi jeg tror, at det er langt lettere for Folk at komme til at besidde Jord, naar der for en stor Del staar uopfidelige Kapitaler deri, end naar Alt skal udbetales til sidste Skilling, eller naar der ikke staar Andet deri end Kapitaler, som med kortere eller længere Frist kunne opsiges, og det et aabenbart, at en Eiendom, der udløses af denne Gjæld, vil blive saa meget dyrere i Handel og Wandel, end den er, naar Hæftelse hviler derpaa. Jeg kan iøvrigt meget godt forstaa, at det for Finantsministerens Betragtning kan være meget hensigtsmæssigt, at ingen Afgift hviler paa Jorden, thi kom der vanskelige Finantstider, i hvilke man leder efter gode Skatteobjekter, vil da Intet være naturligere end at henvende sin Opmærksomhed paa Jord, paa hvilken ingen Afgift hviler; det forekommer mig at være en Bet, man let kan komme til at gaa ind paa, naar man ikke holder af Indkomstskat. Hvis jeg eiede Jord, vilde jeg ikke med min gode Villie opgive at have Gjæld deri, saadanne uopfidelige Kapitaler, som Ingen nogensinde kan fordre af mig, thi naar en saadan under det Offentliges Beskyttelse staaende Byrde paahviler Jorden, vil Staten tage i Betænkning at lægge nye Skatter paa en saadan Skattegenstand. Jeg kan altsaa slet ikke anerkende, at Almenvellet skulle kræve en saadan Forholdsregel; men det er tværtimod min Overbevisning, at det Modsatte er Tilfældet. Naar vi betragte dette Lovforslags 1ste Paragraph, er det imidlertid ikke nok med, at en Mand, der har den Anskuelse, at det er godt for ham at være fri for en saadan uopfidelig Hæftelse paa hans Eiendom, af sig selv kan gaa hen og faae den afløst, naar det behager ham. Jeg kunde finde mig i, at man lod ham, som man siger, tage Skade for Hjemgjæld; men Paragraphen giver tillige Tiendeereen Ret til at forlange sin Tiende afløst. Det forekommer mig at være en alfor stor Gave til Tiendeereen, at man lader en Ret, som han nu har, men som har den Indskrænkning, at den ikke kan bruges paa anden Maade end som Rente, tillige blive en Ret til at krage Tienden som Kapital. Jeg kan i dette Lovforslag ikke se Andet end Foranstaltninger, der ere til Fordel for